

161709 - Оё бо пойафзол тавоф кардан ҷоиз аст?

савол

Ба фазлу карами Аллоҳ таъоло, имсол ман ҳаҷро адо намудам. Ҳангоми тавофи ифоза ман бо пойафзол тавоф кардам. Ҳамчунин саъйро низ бо пойафзол анҷом додам. Оё ин ҷоиз аст? Ва агар ҷоиз набошад, оё бар ман лозим аст, ки тавоф ва саъйро бори дигар анҷом диҳам? Лутфан маро роҳнамоӣ намоед, Аллоҳ шуморо баҳраманд гардонад. Аллоҳ ба шумо подоши нек ато фармояд.

Хулосаи ҷавоб

Тавоф ва саъй бо пойафзол, дар сурате ки пойафзол поку тоза бошад, ҷоиз аст. Дар суннат низ омадааст, ки гоҳе намоз бо пойафзол хонда шавад. Пас, агар намоз бо пойафзол дуруст бошад, тавоф ва саъй бо он ба тариқи авлотар ҷоиз мебошад.

Бо вучуди ин, беҳтару муносибтар он аст, ки шахс бо пойафзол тавоф накунад, то мабодо касоне, ки ба покизагӣ аҳамият намедиханд ва аз наҷосат парҳез намеkunанд, ба ӯ пайравӣ намоянд ва ин боиси олуда шудани масҷид ва ифлос гардидани он гардад.

Ҷавоби муфассал

Тавоф ва саъй бо пойафзол, дар сурате ки пойафзол поку тоза бошад, ҷоиз аст. Дар суннат низ омадааст, ки гоҳе намоз бо пойафзол хонда шавад. Пас, агар намоз бо пойафзол дуруст бошад, тавоф ва саъй бо он ба тариқи авлотар ҷоиз мебошад. Барои маълумоти бештар ба ҷавоби саволи рақами (69793) муроҷиат карда шавад.

Бо вучуди ин, беҳтару муносибтар он аст, ки шахс бо пойафзол тавоф накунад, то мабодо касоне, ки ба покизагӣ аҳамият намедиханд ва аз наҷосат парҳез намеkunанд, ба ӯ пайравӣ намоянд ва ин боиси олуда шудани масҷид ва ифлос гардидани он гардад.

Баъзан мумкин аст муҳрим ба сабаби мавҷуд будани захм дар пой ва монанди он, ниёз дошта бошад, ки тавоф ва саъйро бо пойафзол анҷом диҳад. Дар чунин ҳолат, агар аз пок

будани пойафзоли худ итминон дошта бошад, бар ӯ ҳеҷ гуноҳе нест, ки бо пойафзол тавоф кунад. Зеро паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:

«Ҳар гоҳ яке аз шумо ба масҷид биёяд, бояд бингарад; агар дар пойафзолаш ифлосӣ ё озоре бинад, онро пок кунад ва бо он намоз гузорад». Ривояти Абудовуд (555) ва Шайх Албонӣ (Аллоҳ ӯро раҳм кунад) онро саҳеҳ донистааст.

Аллоҳ донотар аст.